

Dr.Gubás Jenő elnök (Aracs Társadalmi Szervezet)

Kedves Barátaink!

Nagy nap ez a mai, hiszen először történik meg, a háborús időszakot nem számítva, hogy a délvidéki magyarság felemelte hangját és nyilvános tiltakozását fejezte ki. Ezzel kivívta a tiszteletre való méltóságát. Köszönet érte a szervezőknek, a fiataloknak.

Tisztelt demonstráló, tiltakozó megjelentek!

Egy francia tudós több mint kétszáz éve azt nyilatkozta: „Ha valami használna nemzetemnek, de árta- na egy másiknak, nem javasolnám az uralkodónak. Mert elsősorban ember vagyok, és csak másodsorban francia, szükségszerűen ember, és csak véletlenül francia.”

Végső ideje, hogy ezt a magatartást azok is megtanulják és magukénak vallják, de legfőképp e módon cselekedjenek is, akiknek a jogegyenlőség s a törvények betartatása a hivatásuk és a kötelességük. Jó lenne, ha a rendőrség és a bíróságok irányítói is belátnák, tudomásul vennék, hogy mi mindannyian, akik ebben a viharverte balkáni térségben élünk, elsősorban emberek vagyunk, és csak utána szerbek, magyarok, horvátok stb. Szükségszerűen emberek, és csak véletlenül szerbek, magyarok, horvátok vagy más nemzeti- ségűek. Emberek, akiknek már több száz éve a francia forradalom garantálta a jogegyenlőséget és a jogbiztonságot. Ennek ellenére, ennyi eltelt év után most mégis azt kell tapasztalunk, hogy ebben a mi nagy demokráciánkban vannak egyenrangúak és egyenrangúbbak, törvénytisztelők és azok, akik még szórakozni is jogtalanul tartott fegyverrel járnak, vagy abban lelik élvezetüket, ha másokat meggyaláznak, megfélemlítenek vagy megkínóznak. Persze, mindig bandás- tól támadják meg az egyedül lévőket vagy a gyengébb-

eket, mert a bátorság és az erkölcsösség már nem az erősségük.

Egyes politikusok pedig hamis próféták módjára minduntalan azt szajkózzák, hogy nem kell ezekből a jogtiprásokból ügyet csinálni. Nem lényeges dolgok ezek. Azzal érvelnek, hogy a fiatalok mindig heves vé- rűek voltak, korábban is összeszólalkoztak. Kocsmai verekedések szintjére kívánják bagatellizálni a törté- neteket, és mindezt a szőnyeg alá söpörni. Látszattervé- kenységgel, tolerancia-tanácskozásokkal igyekeznek jobb belátásra bírni az ifjúságot, pedig nem is övelük van a baj, hanem, és sokkal inkább a felnőtt társada- lommal. Mert azt, hogy a másként beszélők vagy a más szokásokkal rendelkezők eleve csak ellenségek lehet- nek, akiket ütni kell, azt otthonról, a felnőttektől tanulják a fiatalok. Az általuk megnyilvánuló ellenségeskedés és gyűlölet csak ennek az otthonról hozott magatartás- nak a kisugárzása.

Ha mi helyesen akarunk cselekedni, akkor ne- künk nem szabad hallgatni. Az az egészséges viszo- nyulás, ha idejében felfedjük ezeket a jogtiprásokat és követeljük a teljes körű kivizsgálásukat, valamint a bü- netésekről szóló döntések nyilvánosságra hozatalát. Amint Illyés Gyula is mondta, „mert növeli, ki elfedi a bajt.” Ezért kell sérelmeinket nyilvánosságra hozni. A néma gyermeknek az anyja se érti a szavát, és Babits is arra int, hogy „vétkesek közt cinkos, aki néma”. És mi nem akarunk cinkosokká válni, hisz e társadalomnak és az országnak is csak az tesz jót, aki az erkölcsös magatartásért és a törvényesség betartásáért száll sík- ra. Azok pedig, akik ezt megszegik, támogatják vagy el- nézik, nem hazafiak, nem országépítők, hanem e tár- sadalmi rend ellenségei és rombolói. Évszázadok távo- lából, de még ma is aktuálisan cseng Berzsenyi figyel- mettetése: „...minden ország támasza, talpköve/ A tiszta erkölcs”.

Mindezekért végső ideje lenne a rendőrségnek, a bíróságoknak, az igazságügyi szerveknek, s végső soron a kormánynak is meghallani a kisebbség segít-

séget kérő hangját, és megszívlelni azokat, nem pedig másokra mutogatni és politikai manipulációt emlegetni. Nem elég a kivizsgálásokat elindítani, be is kellene a vizsgálati folyamatokat fejezni és nyilvánosságra hozni az eredményt.

Mi reméljük, hogy amit ma az itt megjelent politikusok, közéleti személyiségek, civil szervezetek kérnek, nem több és nem kevesebb, mint ami minden polgárnak jár: az egyenlő bánásmód elve. Hogy EGYFORMA MÉR-CÉVEL MÉRJENEK MINDENKIT, tekintet nélkül nemzeti, vallási vagy bármilyen más megkülönböztető jegyére. A MAGYAR FIATALOK ELLENI TÁMADÁSOK NEM SZÜNNEK, HANEM SZAPORODNAK, FIATALJAINK FÉLNEK, S EZ TÜRHEDETLEN ÁLLAPOT. Se-

gítsünk nekik felemelni fejüket. Reméljük, hogy ebben a jóérezésű és az egyenlő bánásmódot, jogegyenlőséget elváró szerb polgártársaink is csatlakoznak hozzánk, s eljön az az idő is, amikor szerb fiatalok fognak megvédeni magyar gyerekeket, ha bántalmazzák őket, vagy fordítva. A közös történelmi múltban voltak erre már jó példák. Tanuljunk ezekből. Nem két náció küzd itt egymás ellen, hanem az igazság az igazságtalanság ellen. Üdvözljük a Civil Mozgalom fiataljainak a kezdeményezését, hogy mertek hangot adni mindannyiunk elégedettségének és követelni a jogegyenlőséget a magyarverések ügyében.

(Felolvasta:Gubás Ágota)

